

Luna lui Mai

Aspiranta

Luna lui Mai

Întregul univers e vis și armonie,
Cu suflu tineresc ce dăruie lumină,
Pământul s-a trezit scăpat de atonie
Și cheamă ne-ncetat pe soare să revină.
La streășină privesc în revărsat de zori
O rândunică ce cuibul își clădește,
Neobosită zboară de mii și mii de ori
Ca adăpost să aibă, e tot ce își dorește.
În dimineța nouă salcâmi răspândesc
Parfumuri dulci, miresme-mbătătoare,
Albinele voioase în jurul lor roiesc
Strângând pe piciorușe, polenul de pe floare.
Câmpia e gătită în haina ei măiastră
Țesută în tăcere de mândrul curcubeu,
Ca Voronețul sfânt e bolta cea albastră
Pictată cu iubire de Bunul Dumnezeu.
Doar în Rarău, pe culmile semețe
Zăpada-i neatinsă și încă stăpânește,
Ea printre gene ude, abia mai dă binețe
Lunii lui Mai ce-n taină o zorește.